

112-111
112 3

ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE ZUTPHEN

De president in de arrondissementsrechtbank te Zutphen;

gezien het verzoekschrift van Henri Lièvreumont, wonende te Les Damps, Frankrijk, en van Adolphe Cominassi, wonende te Parijs, Frankrijk, beiden hierna te noemen verzoekers (procureur mr. S.J. Blaisse), van 29 januari 1981, houdende het verzoek verlof te verlenen tot tenuitvoerlegging van na te noemen arbitraal vonnis, van welk verzoekschrift een fotocopie aan deze beschikking is gehecht;

gelet op de mondelinge behandeling van het verzoekschrift op 24 februari 1981, waarbij beide partijen zijn gehoord;

overwegende:

verzoekers hebben overgelegd een gewaarmerkt afschrift van de akte van compromis, alsmede een gewaarmerkt afschrift van het op 3 oktober 1980 te Brussel gewezen arbitraal vonnis, met daarop gesteld een op 2 december 1980 door de President van het Tribunal de Grande Instance te Parijs verleend exequatur;

bij genoemd arbitraal vonnis is de wederpartij van verzoekers, de besloten vennootschap Maatschappij voor Industriële Research en Ontwikkeling B.V., zettende te Enschede en gevestigd te Eibergen, procureur mr. V.N.H. Bonga, hierna te noemen verweerster, veroordeeld aan verzoekers te betalen de somma van B. fr. 2.300.000,-;

het onderhavige verzoek is gegrond op het Verdrag Erkenning en Tenuitvoerlegging Scheidsrechterlijke Uitspraken 1958;

dit verdrag is van toepassing op de erkenning en tenuitvoerlegging van scheidsrechterlijke uitspraken, gewezen op het grondgebied van een andere Staat, dan die waar de erkenning en tenuitvoerlegging van zodanige uitspraken wordt verzocht; iedere verdragsluitende Staat zal scheidsrechterlijke uitspraken als bindend erkennen en ze ten uitvoer leggen overeenkomstig de regelen van rechtsvordering, geldende in het gebied waar een beroep op de uitspraak wordt gedaan;

volgens de bepalingen van genoemd verdrag kan geen tenuitvoerlegging van een arbitraal vonnis worden verleend, indien de partij, tegen wie een beroep op de uitspraak wordt gedaan, het bewijs levert, dat

1. de uitspraak nog niet bindend is geworden of
2. de uitspraak is vernietigd of
3. de tenuitvoerlegging is geschorst door een bevoegde autoriteit van het land waar of krachtens welk recht die uitspraak werd gewezen;

vast staat, dat het arbitraal vonnis in België is gewezen;

in het door partijen gesloten compromissoir beding is bepaald, dat het arbitraal vonnis binnen een termijn van drie maanden zal worden gedeponereerd ter griffie van de Tribunal de Grande Instance te Parijs, waar de belanghebbende partij er het exequatur van zal kunnen vorderen;

verzoekers stellen, dat de uitspraak bindend is geworden door het door de franse rechter verleende exequatur; de door verweerster overgelegde in Frankrijk geldende Arbitragewet (Decret no. 80-354 du 14 mai 1980) bepaalt in artikel 37 dat voor de uitvoering van een arbitraal vonnis een exequatur moet worden verleend in het ressort, waar dat vonnis is gewezen; zonder meer staat niet vast, dat het als voormeld gegeven exequatur het rechtsgevolg heeft, dat het onderhavige arbitrale vonnis bindend is;

verweerster stelt, dat de tenuitvoerlegging van het vonnis is geschorst, doordat zij appèl heeft aangetekend tegen dat vonnis bij het Cour d'Appel in Parijs; artikel 46 van voornoemde franse wet houdt in, dat appèl aangebracht bij het Cour d'Appel in het ressort, waar dat vonnis is gewezen, de executie van een arbitraal vonnis schorst; zonder meer staat niet vast, dat dit franse gerecht bevoegd is het appèl tegen het vonnis te behandelen, zodat niet vaststaat, dat dit appèl schorsende werking heeft;

gelet op het bovenstaande zal partijen worden opgedragen nadere inlichtingen te verschaffen in voege als na te melden.

BESCHIKKENDE:

alvorens verder te beslissen:

draagt verzoekers op inlichtingen te verschaffen, met name door het overleggen van advies van één of meer franse deskundigen, omtrent de vraag, of het in Parijs verleende exequatur het rechtsgevolg heeft, dat het onderhavige arbitraal vonnis bindend is tussen partijen;

draagt verweerster op inlichtingen te verschaffen, met name door het overleggen van advies van één of meer franse deskundigen, omtrent de vraag, of het Cour d'Appel te Parijs bevoegd is het appel tegen het arbitraal vonnis te behandelen. //

Aldus gewezen te Zutphen door mr. J.F. Bellaart, president, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 10 april 1981 door mr. J.F. Bellaart voornoemd, in tegenwoordigheid van mr. R.E.H.M. van Heck, griffier.

ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE ZUTPHEN

De president van de arrondissementsrechtbank te Zutphen;

gezien het verzoekschrift van Henri Lièvremon, wonende te Les Damps, Fran en van Adolphe Cominassi, wonende te Parijs, Frankrijk, beiden hierna te n men verzoekers (procureur mr. S.J. Blaisse), van 29 januari 1981, houdende het verzoek verlof te verlenen tot tenuitvoerlegging van het arbitraal vonnis d.d. 3 oktober 1980 te Brussel (België) tussen verzoekers en de bes ten vennootschap Maatschappij voor Industriële Research en Ontwikkeling B. zetelende te Enschede en gevestigd te Eibergen, hierna te noemen verweerster (procureur mr. V.N.H. Bonga);

gelet op de beschikking van 10 april 1981, waarvan de inhoud wordt over- genomen;

gelet op de voortgezette behandeling van het verzoekschrift op 10 septembe 1981, waarbij beide partijen zijn gehoord;

gelet op de overgelegde bescheiden, waaronder:

1. een consultation van Me Roland Cremer te Parijs van 11 augustus 1981,
2. een consultation van Me Jean Labbé te Parijs van 24 juni 1981;

OVERWEGENDE:

Verzoekers hebben bij de voortgezette mondelinge behandeling de gronden va hun verzoek gewijzigd. Zij stellen thans, dat, aangezien het arbitraal vonnis in België is geweest, het Nederlands-Belgisch Executieverdrag van 1925 van toepassing is en dat volgens dit verdrag het exequatur verleend k worden. Verweerster heeft bezwaar gemaakt tegen deze wijziging van de gron slag van het verzoek. Dit verweer wordt verworpen, aangezien de leitelijke gronden van het verzoek niet zijn gewijzigd en het partijen vrijstaat ande rechtsgronden aan te voeren.

Verweerster betwist dat het vonnis in België is geweest. Zij stelt:

- er is sprake van een naar frans recht in Parijs geweest vonnis
- in overeenstemming met de bepalingen in de arbitrage-overeenkomst heeft de Parijse rechter de derde arbiter aangewezen, is het vonnis in Parijs gedeponerd en is ook in Parijs een exequatur gevraagd en verkregen
- uit een en ander blijkt genoegzaam, dat partijen de bedoeling hebben gehad het franse recht van toepassing te verklaren en de Franse rechter bevoegd. Het vonnis moet derhalve geacht worden te zijn gewezen in Parijs.

relatie
/ *gewezen*
f.i.
h

Noch uit art. 4 en 12, noch uit enige andere bepaling van de arbitrage-overeenkomst blijkt dat partijen enig rechtsstelsel hebben gekozen. Het einde van het vonnis vermeldt dat het vonnis in Brussel "..... op 3 oktober 1980 werd gewezen en ondertekend.....".

Weliswaar is voor eventuele handelingen ná het wijzen van het vonnis de Parijse rechter aangewezen, doch dit zegt niets over een eventuele rechtskeuze ten aanzien van de arbitrage zélf.

Nu vast staat, dat het vonnis in België is gewezen, is op het onderhavige verzoek het Nederlands-Belgisch Executieverdrag 1925 van toepassing, aan de gelding van welk verdrag door het Verdrag Erkenning en Tenuitvoerlegging scheidsrechtelijke uitspraken 1938 ingevolge art. VII van dat Verdrag geen afbreuk wordt gedaan.

Het Verdrag, gesloten tussen België en Nederland, is van toepassing op o.a. de erkenning en tenuitvoerlegging van scheidsrechtelijke uitspraken, gewezen op het grondgebied van de ene Staat, terwijl de erkenning en tenuitvoerlegging worden verzocht in de andere Staat.

Volgens de bepalingen van het verdrag kan tenuitvoerlegging van een arbitraal vonnis worden verleend, indien:

1. de beslissing niets inhoudt, dat strijdig is met de openbare orde of met de beginselen van het publiek recht van het land, waar zij wordt ingeroepen;
2. zij vatbaar is voor tenuitvoerlegging in het land, waar zij is gewezen, zij het dat er nog rechtsmiddelen tegen haar openstaan;
3. het afschrift, hetwelk er van wordt overgelegd, naar de wetten van het land, waar de beslissing is gegeven, voldoet aan de voorwaarden, nodig voor haar echtheid;
4. de partijen wettig vertegenwoordigd zijn geweest of is beslist, dat zij niet verschenen zijn na wettig te zijn opgeroepen.

Volgens artikel 1703 van het Belgisch Gerechtelijk Wetboek heeft een scheidsrechtelijke uitspraak gezag van gewijsde, indien zij aan partijen is kennis gegeven en niet meer voor scheidslieden bestreden kan worden.

De artikelen 1704 en 1707 van genoemd wetboek regelen de vernietiging van een scheidsrechtelijke uitspraak door de rechtbank van eerste aanleg.

De termijn waarbinnen een vordering tot vernietiging moet zijn ingediend is drie maanden nadat de uitspraak aan partijen is kennis gegeven.

Nu voldaan is aan de vereisten van artikel 1703 van het Gerechtelijk Wetboek en niet binnen drie maanden een vordering tot vernietiging is ingediend,

heeft het vonnis in België gezag van gewijsde en kan het in België tenuitvoer worden gelegd.

Deze mogelijkheid van tenuitvoerlegging in België wordt - anders dan verweester heeft betoogd - niet geschorst door de in Parijs ingestelde rechtsmiddelen.

Derhalve is voldaan aan de voorwaarde hierboven onder 2 genoemd, zodat, nu eveneens is voldaan aan de overige bovengenoemde voorwaarden, het exequat kan worden verleend.

Mede gelet op het door verweester ingestelde beroep tegen het arbitraal vonnis bij de Parijse rechter waarop nog geen einduitspraak is gegeven, bestaat er aanleiding verzoekers zekerheid te doen stellen als na te melden bij de tenuitvoerlegging van deze beschikking bij voorraad.

Verweester zal, als de in het ongelijk gestelde partij, worden veroordeeld in de kosten van deze procedure.

BESCHIKKENDE:

Verleent verlof tot tenuitvoerlegging van het op 3 oktober 1980 te Brussel tussen partijen gewezen arbitraal vonnis.

Verklaart dat deze beschikking niet uitvoerbaar bij voorraad is dan tegen zekerheidsstelling door verzoekers, binnen acht dagen na betekening van deze beschikking aan te bieden en binnen gelijke termijn door verweester aan te nemen of te betwisten.

Veroordeelt verweester in de kosten van deze procedure, tot op heden begroot op f 5.400,-- voor salaris van de procureur.

Aldus gegeven te Zutphen en uitgesproken ter openbare terechtzitting van december 1981 door mr. J.F. Bellaart, president voornoemd.